

Stack Printing Programs (Yığın Çıktı Programları)

Şimdiye kadar Assembly hakkında özellikle hangi fonksiyonu çağıracağı hakkında birçok şey öğrendik. Ancak, Biz Assembly ile genellikle program yazmayız. Öyleyse C dilinde stack çağırısı nasıldır? Muhtemelen birkaç farklı içerikle beraber stack çağırısı tam olarak Assembly ile aynı görünür.

İlk denememiz, [printstack.c](#) kaynak kodu:

```
safechar(char c)
{
    if (c >= 'a' && c <= 'z') return(c);
    if (c >= 'A' && c <= 'Z') return(c);
    if (c >= '0' && c <= '9') return(c);
    if (c == ' ') return(c);
    if (c == '.') return(c);
    if (c == '-') return(c);
    if (c == ',') return(c);
    if (c == '(') return(c);
    if (c == ')') return(c);
    if (c == '[') return(c);
    if (c == ']') return(c);
    if (c == '{') return(c);
    if (c == '}') return(c);
    return '@';
}

main(int argc, char **argv, char **envp)
{
    char **s;
    char *s2;
    int i, top;

    if (argc < 2) {
        fprintf(stderr, "usage: printstack nentries (& other junk if you want)\n");
        exit(1);
    }

    top = atoi(argv[1]);

    printf("&argc = 0x%x\n", &argc);
    printf("&argv = 0x%x\n", &argv);
    printf("&envp = 0x%x\n", &envp);
    printf("\n");

    s = (char **) &s;
    for (i = 0; i < top; i++) {
        s++;
        s2 = (char *) s;
        printf("0x%x : %15d 0x%-8x %2c %2c %2c %2c\n", s, *s, *s,
            safechar(s2[0]),
                safechar(s2[1]), safechar(s2[2]), safechar(s2[3]));
    }
}
```

İlk argüman olarak bir sayı alır, ve sonra s adresiyle başlayan stack üzerinde birçok kelime yazdırılır. Bir integer, bir hexedecimal ve dört karakter gibi bu üç yolla her kelime yazdırılır. Normal olan bir karakter değilse "@" işareti ile yazdırılır.

Aşağıda bunun bazı değerler ihmal edilerek 32-bit linux (debian)daki çıkışı bulunmaktadır. Lütfen argc, argv ve envp yapılarına odaklanın.

```
UNIX> gcc printstack.c
UNIX> a.out 200 Jim Plank
&argc = 0xbffffde10
&argv = 0xbffffde14
&envp = 0xbffffde18

0xbffffde08 :      -1073750456 0xbffffde48 H @ @ @
0xbffffde0c :      1107391881 0x42017589 @ u @ B
0xbffffde10 :           4 0x4 @ @ @ @ <----- argc
0xbffffde14 :      -1073750412 0xbffffde74 t @ @ @ <----- argv
0xbffffde18 :      -1073750392 0xbffffde88 @ @ @ @ <----- envp
0xbffffde1c :      134513466 0x804833a @ @ @ @
0xbffffde20 :      134514528 0x8048760 @ @ @ @
.....
.....
0xbffffde6c :           0 0x0 @ @ @ @
0xbffffde70 :           4 0x4 @ @ @ @
0xbffffde74 :      -1073743572 0xbffff92c , @ @ @ <----- argv[0]
0xbffffde78 :      -1073743566 0xbffff932 2 @ @ @ <----- argv[1]
0xbffffde7c :      -1073743561 0xbffff937 7 @ @ @ <----- argv[2]
0xbffffde80 :      -1073743557 0xbffff93b @ @ @ @ <----- argv[3]
0xbffffde84 :           0 0x0 @ @ @ @ <----- argv is
NULL terminated
0xbffffde88 :      -1073743551 0xbffff941 A @ @ @ <----- envp[0]
0xbffffde8c :      -1073743539 0xbffff94d M @ @ @ <----- envp[1]
0xbffffde90 :      -1073743524 0xbffff95c @ @ @ @ <----- envp[2]
0xbffffde94 :      -1073743506 0xbffff96e n @ @ @ <----- envp[3]
0xbffffde98 :      -1073743137 0xbffffadf @ @ @ @ <----- envp[4]
.....
.....
0xbffffdf24 :           0 0x0 @ @ @ @ <----- envp is
NULL terminated
0xbffffdf28 :          16 0x10 @ @ @ @
0xbffffdf2c :     1072430079 0x3febfbff @ @ @ @
.....
.....
0xbffff92c :     1970220641 0x756f2e61 a . o u <----- *argv[0]
0xbffff930 :     808583284 0x30320074 t @ 2 0
0xbffff934 :     1241526320 0x4a003030 0 0 @ J
0xbffff938 :     1342205289 0x50006d69 i m @ P
0xbffff93c :     1802396012 0x6b6e616c l a n k
0xbffff940 :     1163089152 0x45535500 @ U S E <----- *envp[0]
0xbffff944 :     1969765714 0x75683d52 R @ h u
0xbffff948 :     1785163361 0x6a676e61 a n g j
0xbffff94c :     1196379136 0x474f4c00 @ L O G
0xbffff950 :     1162690894 0x454d414e N A M E
0xbffff954 :     1635084349 0x6175683d @ h u a
0xbffff958 :         6973294 0x6a676e n g j @
0xbffff95c :     1162694472 0x454d4f48 H O M E
0xbffff960 :     1869098813 0x6f682f3d @ @ h o
0xbffff964 :     1747936621 0x682f656d m e @ h
0xbffff968 :     1735287157 0x676e6175 u a n g
0xbffff96c :     1095762026 0x4150006a j @ P A
0xbffff970 :     792545364 0x2f3d4854 T H @ @
0xbffff974 :     796029813 0x2f727375 u s r @
```

[threeprocs.c](#) programı iki prosedür çağırısı yapar ve daha sonra stack in en üstündeki 100 ögesini yazdırır.

[threeprocs.c](#) kaynak kodu:

```
a(int j, int *k)
{
    char **s;
    int i;

    s = (char **) &s;

    printf("a: &i = 0x%x, &j = 0x%x, &k = 0x%x\n", &i, &j, &k);

    for (i = 0; i < 100; i++) {
        printf("0x%x : %15d 0x%-8x\n", s, *s, *s);
        s++;
    }
}

b(int j)
{
    int i;

    j++;
    i = j+15;

    printf("b: &i = 0x%x, &j = 0x%x\n", &i, &j);

    a(49, &j);
}

main()
{
    int i;

    i = 333;

    b(i);
}
```

32-BCD üzerinde çıktısı da aşağıda bulunmaktadır. Özel bir not; kesin olarak stack yapıları farklı sistemlerde farklı görünür, bu yapılar genel olarak çağrı çerçevesi içindekileri(aşağıdaki gibi func_a,func_b ve func_main) kapsar. Ayrıca, threeprocs.c 64 bit makinelerde çalışmayacaktır.

```
b: &i = 0xbfffea64, &j = 0xbfffea70
a: &i = 0xbfffea44, &j = 0xbfffea50, &k = 0xbfffea54
0xbfffea40 :      -1073747392 0xbfffea40 <----- func_a:s
0xbfffea44 :              0 0x0 <----- func_a:i
0xbfffea48 :      -1073747352 0xbfffea68 <----- old fp
0xbfffea4c :       134513832 0x80484a8 <----- old pc+4
0xbfffea50 :              49 0x31 <----- func_a:j
0xbfffea54 :      -1073747344 0xbfffea70 <----- func_a:k
0xbfffea58 :      -1073747344 0xbfffea70
0xbfffea5c :      -1073747212 0xbfffeaf4
0xbfffea60 :      -1073747304 0xbfffea98
0xbfffea64 :              349 0x15d <----- func_b:i
0xbfffea68 :      -1073747320 0xbfffea88 <----- old fp
0xbfffea6c :       134513864 0x80484c8 <----- old pc+4
0xbfffea70 :              334 0x14e <----- func_b:j
0xbfffea74 :       1073819680 0x40013020
0xbfffea78 :      -1073747304 0xbfffea98
```

```

0xbffffea7c :      134513633 0x80483e1
0xbffffea80 :      134518224 0x80495d0
0xbffffea84 :          333 0x14d      <----- func_main:i
0xbffffea88 :     -1073747256 0xbffffeac8 <----- old fp
0xbffffea8c :      1107391881 0x42017589 <----- old pc+4
0xbffffea90 :          1 0x1      <----- func_main:argc (not
declared in threeproc.c)
0xbffffea94 :     -1073747212 0xbffffeaf4 <----- func_main:argv (not
declared in threeproc.c)
0xbffffea98 :     -1073747204 0xbffffeafc <----- func_main:envp (not
declared in threeproc.c)
0xbffffea9c :      134513326 0x80482ae
0xbffffeaa0 :      134513936 0x8048510
0xbffffeaa4 :          0 0x0
.....
.....
0xbffffeae4 :      1073789204 0x4000b914
0xbffffeae8 :     -1073747220 0xbffffeae8
0xbffffeaec :          0 0x0
0xbffffeaf0 :          1 0x1
0xbffffeaf4 :     -1073743567 0xbffff931 <----- argv[0]
0xbffffeaf8 :          0 0x0 <----- argv array terminates
with NULL
0xbffffeafc :     -1073743556 0xbffff93c <----- envp[0]
0xbffffeb00 :     -1073743544 0xbffff948 <----- envp[1]
0xbffffeb04 :     -1073743529 0xbffff957 <----- envp[2]
.....
.....
0xbffffeb98 :          0 0x0 <----- envp array terminates
with NULL
0xbffffeb9c :          16 0x10
0xbffffeba0 :      1072430079 0x3febfbff
0xbffffeba4 :          6 0x6
0xbffffeba8 :      4096 0x1000

```

Yukarıdaki iki örnek ile, temel çağrı stack yapıları anlaşılmış olmalıdır. Aşağıda, daha karmaşık bir ortamda bu temel yapıları vurgulamak için Assembler 2 dersinden gelen örneklerden biri bulunmaktadır.

```

main()
{
    int *a, a2[3], i;

    i = 6;
    a = &i;
    a2[1] = i+2;
    *a = 200;
    *(a2+2) = i+5;
}

```

- i değişkeni **[fp]** olacak.
- **a2[0], a2[1]** ve **a2[2]** dizi değişkenleri **[fp-12], [fp-8] ve [fp-4]** olacak.
- **a** değişkeni **[fp-16]** olacak.